

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1121

07.09.2024 (135)

Michael Kühnen

NSDAP programa Naujai pakomentuotas

8 dalis

20 ŠVIETIMO SISTEMOS PERTVARKYMAS

"Kad kiekvienas gabus ir darbštus vokiečių galėtų įgyti aukštąjį išsilavinimą ir tokiu būdu užimti pirmaujančią padėtį, valstybė turi pasirūpinti, kad visa nacionalinio švietimo sistema būtų kruopščiai išplėta. Visų švietimo įstaigų mokymo programos turi būti pritaikytos prie praktinio gyvenimo reikalavimų. Valstybės idėjos suvokimas turi būti pasiektas jau mokykloje (pilietinis ugdymas). Reikalaujame, kad valstybės lėšomis būtų ugdomi ypač prieraišūs neturtingų tėvų vaikai, neatsižvelgiant į jų statusą ar profesiją."

Nacionalsocialistinio Volksstaat švietimo tikslus galima apibendrinti dviem terminais:

- * Bendruomenės dvasia ir
- * Elitinis išsilavinimas.

Kadangi NSDAP kovoja už tai, kad darbas taptų pagrindiniu nacionalinės valstybės pagrindu, o darbininkai - lemiamu požiūriu į gyvenimą, ji siekia sukurti švietimo sistemą, kuri ugdytų augančius žmones tapti darbininkais nacionalsocialistine šio žodžio prasme. Šiuo tikslu švietimas turi vadovautis ne prigimčiai ir

gyvenimui svetimomis ideologijomis ir principais, bet praktinio nacionalinės bendruomenės gyvenimo reikalavimais. Taip vaikuose žadinama valia tapti naud-ingais ir nesavanaudiškais savo tautos bendruomenės nariais ir užimti tą vietą, ku-rią jiems galiausiai suteiks jų veiklos rezultatai, polinkiai ir polinkiai.

Ši ugdymą lydi pilietinis ugdymas, kuriuo bendruomenė nuo ankstyvo amžiaus pripažįstama ne tik kaip emocinis pagrindas, bet ir kaip intelektinė būtinybė.

Augančio nacionalinio bendražygio vietą nacionalinėje bendruomenėje turi nulemti tik rezultatai, gabumai ir polinkiai, o ne klasių ar padėties skirtumai, šeimyninės ar finansinės kliūtys. Nacionalsocialistinis Volksstaat siekia elitinio visų lygių švietimo:

Ne tik intelektualinėje sferoje, valstybės ir partijos vadovybėje, versle ir moksle, bet ir amatuose, darbo rinkoje ir visur kitur reikia siekti aukščiausių rezultatų ir ugdyti elitą. Ir visais lygmenimis šis elito formavimas turėtų būti grindžiamas tik trimis minėtomis prielaidomis (veiklos rezultatais, polinkiu ir polinkiu).

Kad tai būtų užtikrinta, ypač linę į tai vaikai turi būti kuo anksčiau paimti į bendruomenės globą, globojami ir jų mokslas apmokamas valstybės, jei tėvai to negali sau leisti finansiškai. Tuo tikslu kuriamos elitinės mokyklos kaip visų sričių tautos vadovų ugdymo įstaigos, kurios kuriamos nemokamo bendruomeninio ug-dymo pagrindu - tai galima palyginti su Trečiojo reicho Nacionaliniais politinio švietimo institutais, Adolfo Hitlerio mokyklomis ir Ordino pilimis.

Tačiau visos kitos mokyklos taip pat bus kuriamos remiantis pasiekimų principu ir ryžtingai rems ypatingų gabumų turinčius vaikus.

Galiausiai tai turėtų lemti, kad tik gebėjimai ir darbštumas lemia, kas priklauso völkisch elitui, nacionalinei vadovybei!

Abu nacionalsocialistinės švietimo politikos principai kartu padeda sukurti tokį žmogų, kuris gali maksimaliai išvystyti visus jame slypinčius gebėjimus ir polink-ius ir pasiaukojamai tarnauti bendruomenei. Taip ugdomos laisvos, bet kartu ir sa-vanoriškai su žmonėmis susietos bei völkisch darbininkų asmenybės, žmonės, atitinkantys fiurerio reikalavimą ir tapę "aukščiausiu rasės IR asmenybės vertybės įsikūnijimu", arba, kaip sakė Osvaldas Špengleris, - ne tik esantys rasė, bet ir tu-rintys rasę, kurią jis visiškai teisingai apibūdina kaip aukštos kultūros prielaidą ir gyvybinę būtinybę.

"Valstybė rūpinasi visuomenės sveikatos gerinimu, saugodama motiną ir vaiką, drausdama jaunimo darbą, diegdama fizinį lavinimą, teisiškai įtvirtindama privalomąją gimnastiką ir sportą, teikdama didžiausią paramą visoms asociacijoms, užsiimančioms fiziniu jaunimo lavinimu."

Partijos programos 21 punkte kalbama apie visuomenės sveikatos gerinimą apskritai ir keliami keli reikalavimai, kurie šiandien atrodo gana kuklūs. Tačiau neturime pamiršti, kad tuo metu, nepaisant Pirmojo pasaulinio karo nepriteklių, lapkričio sukilimo negandų ir Versalio nugalėtojų diktato priespaudos, apskritai vis dar vyravo vidinė ir išorinė vokiečių kūno sveikata. Priešingai, Veimaro respublikos dekadanso ir nuosmukio simptomai buvo grynai paviršiniai reiškiniai, kurie po 1933 m. buvo labai greitai ir kruopščiai įveikti ir beveik be pėdsakų išnyko.

Po 1945 m. situacija klostėsi visai kitaip: bent jau vakarinėje Vokietijos dalyje vokiečių tauta jau daugiau nei keturiasdešimt metų patiria vis didėjantį irimą, kuris smarkiai pakirto žmonių psichinę ir fizinę sveikatą. Šiandien VFR ir Austrijoje pastebimi visi klasikiniai dekadentiškos ir mirštančios visuomenės simptomai: psichiškai ir emociškai giliai sutrikę ir fiziškai išsekę žmonės - savižudybės, narkotikai, nusikalstamumas, bet kokio nacionalinės garbės ir orumo jausmo praradimas, mazochistinis kaltės jausmas dėl savo praeities, rezignacija, cinizmas ir abejingumas, paveldimos ir venerinės ligos:

Visa tai ir dar daugiau griauna visuomenės sveikatą, apie kurios pagrindus ir prielaidas šiandien reikia galvoti iš naujo, nors tuo metu 21 punkte dar buvo galima apsiriboti keliais konkrečiais reikalavimais.

Visuomenės sveikata yra būtina mūsų žmonių išsaugojimo ir rūšinio vystymosi, t. y. jų paprasto išlikimo ir natūralaus vystymosi, sąlyga. Šiandien ir vienam, ir kitam didžiausią grėsmę kelia du įvykiai:

Naikindami aplinką ir per daug susvetimėdami. Jei NSDAP savo programiniu tikslu kelia visuomenės sveikatos gerinimą, tai ji turi save suvokti kaip liaudies judėjimą prieš susvetimėjimą ir aplinkos naikinimą ir sustabdyti mūsų aplinkos naikinimą, kurį vykdo materialistinis minusinis pasaulis, taip pat masinę užsienio tautų imigraciją!

Apie visuomenės sveikatą galima kalbėti tik tada, kai bus pasiektas tikslas "laisvi ir sveiki žmonės sveikoje ir natūralioje aplinkoje". Jei norima tai pagerinti, tai galima padaryti tik iš naujo įtvirtinant paveldimosios sveikatos doktrinos išvadas, kitaip tariant, iš naujo įtvirtinant rasinius ir paveldimosios sveikatos įstatymus, kurie buvo pavyzdinčiai įgyvendinti Trečiajame reiche ir kurių Adolfas Hitleris savo politiniame testamente ragino vokiečius "skrupulingai laikytis"!

Todėl 21 punktą gali būti laikomas įvykdytu tik tada, kai paveldimai sveiki žmonės vėl bus skatinami visais lygmenimis, o paveldimai ligoti bus nustumti atgal!

Taip pagerės žmonių fizinė sveikata ir tik tada bus galima imtis konkrečių sveikatos politikos priemonių, atitinkančių programoje paminėtus individualius reikalavimus. Visuomenės sveikatos iškelimas SPIRITUALINĖJE-SEULINĖJE srityje vyksta per NSDAP kovą už völkisch kultūros laisvę ir sveikatą, apie kurią programoje bus kalbama vėliau.

Partijos programos 21 punktą taip pat yra vienintelis, kuriame aptariamas moterų klausimas. Tik čia užsimenama apie moteris ir jų svarbą tautinei bendruomenei. Taip yra todėl, kad NSDAP yra organizuota kaip vyrų draugija, t. y. į ją neįleidžiamos moterys. Nacionalsocialistams sukuriama atskiras savarankiškas moterų judėjimas, kuriame paaiškinamas ir suformuluojamas Volksgenosseninnen santykis su pačia Volksgemeinschaft. Partijos programos 21 punktą tam tik suteikia pagrindą:

Moterys minimos kalbant apie visuomenės sveikatos išsaugojimo ir stiprinimo priemones ir aiškiai įvardijamos kaip motinos. Iš to išplaukia, kad: Tai, kas liaudies bendražygei yra ugdymas darbui kaip etinis principas, liaudies bendražygei yra ugdymas motinystei, kuri yra tikroji jos gyvenimo prasmė!

Žinoma, moterų vaidmuo Volksgemeinschaft neapsiriboja vien vaikų gimdymu ir auginimu:

Moteris daro įtaką visoms nacionalinės bendruomenės sritims, nes ji yra svarbi nacionalinės bendruomenės dalis ir yra labai gerbiama. Natūraliose žmogaus bendruomenėse - šeimoje, tautoje ir rasėje - ji turi savo užduotį ir formuoja jas iš motiniško jausmo:

Saugodama, puoselėdama, puoselėdama ir puoselėdama, ji visur atstovauja natūraliam ir sveikam, o ne svetimam ir ligotam, ir taip lemiamai prisideda prie visuomenės sveikatos gerinimo.

Šioje srityje partijos programa gali būti laikoma įvykdyta, kai Vokietijos moterys pripažįsta savo gyvenimo užduotį ir suvokia motinystę kaip gyvenimo būdą. Tokia yra nacionalsocialistinio moterų judėjimo užduotis. NSDAP padeda jam tai padaryti šio partijos programos punkto dvasia.

22 ŽMONIŲ GYNYBA

"Reikalaujame panaikinti samdinių pajėgas ir suformuoti liaudies armiją".

Tik ginklus nešiojanti tauta yra laisva!

Vokietijos laisvės judėjimas - NSDAP - savo gynybos politikos programą grindė šiuo principu. Tautos laisvė gali būti užtikrinta tik tada, jei bus kovojama už tautos gynybos laisvę. Kad ši kova būtų sėkminga, partijos programos 22 punkte reikalaujama dviejų dalykų:

Panaikinti samdinių pajėgas ir sukurti liaudies armiją. Kai abu šie dalykai bus įgyvendinti, vokiečių tauta atgaus karinį suverenumą, o kartu ir liaudies gynybos laisvę.

Štai už ką mes kovojame!

Samdinių pajėgų panaikinimas:

Jau Veimaro Respublikos reichsverą, kuriam Pirmojo pasaulinio karo nugalėtojos taikė daugybę apribojimų, apribojo jį iki 100 000 vyrų ir kuris buvo primestas vokiečių tautai iš išorės bei įpareigotas laikytis demokratinės santvarkos, NSDAP galėjo laikyti tik samdinių pajėgomis, turėjusiomis ne ginti tautos laisvę, o stabilizuoti pralaimėjimo ir gėdos santvarką. Kiek daugiau tai pasakytina apie Antrojo pasaulinio karo pergalingą tvarką po 1945 m., kuri taip pat atėmė iš vokiečių tautos tai, kas liko iš jos laisvės ir nepriklausomybės!

Nė viena iš trijų antrojo pokario laikotarpio Vokietijos armijų negali būti laikoma liaudies armija:

VFR Bundesveras yra amerikiečių, VDR Nationale Volksarmee - rusų samdinių pajėgos, o Austrijos Bundesverą saisto Valstybės sutartis ir konstitucija, kuri turi užkirsti kelią Austrijos vokiečių prijungimui prie vokiečių tautos visiems laikams. Visos šios pokario tvarkos samdinių pajėgos turi būti panaikintos, jei norime, kad vokiečių tauta vėl pakiltų vieninga, laisva ir nepriklausoma!

Liaudies kariuomenės kūrimas:

Po nacionalsocialistinės revoliucijos pergalės samdinių kariuomenę pakeis suvienyta Vokietijos liaudies armija. Ją sudarys nedidelė savanoriška profesionali kariuomenė, atitinkanti Waffen SS tradicijas, kuri atstovaus vokiečių tautos karių atrankai, ir liaudies milicija, kurią sudarys visi mūsų tautos vyrai, tinkami karinei tarnybai, kurie bus organizuojami į vietines ir kuopų kovines grupes ir mokomi politinės kariuomenės dvasia pagal SA tradicijas. Taip bus sukurta nacionalsocia-

listinė revoliucinė kariuomenė, kaip 1933/34 m. numatė SA štabo viršininkas Ernstas Röhmas.

Tik ta revoliucija, kuri pati sukuria savo armiją, iš tiesų nugalėjo! Šio principo nepaisymas lėmė pirmosios nacionalsocialistinės liaudies valstybės - Trečiojo reicho - žlugimą!

Sprendimas dėl liaudies gynybos, paremtos milicija, įrodo jos gynybinį pobūdį ir atima iš antivokietišκών jėgų pretekstą trečiajam naikinamajam karui prieš Vokietiją.

